From: "10.2.e " <10.2.e @outlook.com>
Sent: Sat, 5 Jun 2021 09:17:58 +0100
To: "10.2.e " <10.2.e @amsterdam.nl>; "10.2.e @amsterdam.nl" <10.2.e @amsterdam.nl>
Cc: "10.2.e " <10.2.e @amsterdam.nl>; "10.2.e @stadgenoot.nl" <10.2.e @stadgenoot.nl>; "10.2.e " <10.2.e @amsterdam.nl>; "10.2.e " <10.2.e @amsterdam.nl>; "10.2.e " <10.2.e @ombudsmanmetropool.nl>; "10.2.e " <10.2.e @amsterdam.nl>
Subject: Betreft: de lawaaistrook en de voetbalkooi
Attachments: Webopname_29-5-2021_222649_www.google.nl.jpeg, Webopname_29-5-2021_21247_www.google.nl.jpeg

Geachte 10.2.e en anderen,

De druk op onze buurt en met name onze directe woonomgeving is de afgelopen jaren fors toegenomen.
Gentrificatie, de opkomst van het massatoerisme en de inrichting van de openbare ruimte bij onze woningen spelen daarbij een belangrijke rol.

Onze woningen grenzen aan een strook van 120 x 20 meter.
Deze strook wordt vaak ten onrechte beschreven als groenstrook en ook de benaming postzegelparkje komt regelmatig voorbij.
Beide benamingen zijn onjuist: groen is er nauwelijks te vinden en om de strook een parkje te noemen is helemaal lachwekkend.
In kranten- en andere artikelen worden postzegelparkjes vaak beschreven als "kleine groene oases".
Ons postzegelparkje is verre van een oase.
Op de relatief kleine en smalle strook bevinden zich:
2 jeu-de-boules banen, een klimboom met rondom zitgelegenheid, een borrelplek met staanplaatsen, een tafeltennistafel, een speeltuin voor de kleintjes en -als klap op de vuurpijl- een gigantische voetbalkooi.
De strook is dus niet als park of groenstrook ingericht maar als een recreatieve ontmoetingsplek waar sport, spel en buurtborrels de boventoon voeren.
Ondertussen is de strook via mond-tot-mond reclame ook ontdekt door volwassenen, tieners en kinderen die zelf helemaal niet in deze buurt wonen.
In advertenties op Airbnb wordt de strook expliciet vermeld en aangeprezen als *the place to be* waardoor steeds meer en grotere groepen toeristen op onze directe woonomgeving worden afgestuurd.
En er is kennelijk altijd wel iets te vieren.
Het aantal feesten waarbij de drank rijkelijk vloeit en mensen vervelend en luidruchtig worden neemt hand over hand toe.
De feesten en feestjes gaan vaak tot laat in de avond en soms tot na middernacht door. De tuinen van bewoners en groenperken voor hun woningen worden daarbij als openbaar toilet gebruikt. De rotzooi wordt achtergelaten en bewoners mogen de volgende ochtend de achtergebleven flessen, blikjes en andere rommel opruimen.

Ik ken de exacte cijfers niet maar het schijnt dat het aantal kinderen in de Helmersbuurt de afgelopen jaren in rap tempo is verveelvoudigd.

In ieder geval worden zowel de strook als de paden tussen onze woningen dagelijks door steeds meer kinderen bezocht en als speeltuin gebruikt.
Ook kinderdagverblijven vinden de strook een fijne plek om de kleintjes te laten spelen of deze in de namiddag als ophaalplek voor de ouders te gebruiken.
Al met al is de activiteit onder, naast en voor onze woningen de afgelopen jaren door meerdere factoren exponentieel toegenomen.
De drukte heeft inmiddels met name voor veel bewoners die direct aan of zeer dicht bij de strook wonen een ontoelaatbaar niveau bereikt.
Qua geluid en bezoekersfrequentie heeft de voetbalkooi zich daarbij ontpopt als de centrale bron van overlast.
Deze overlast is gekwantificeerd in decibellen middels een objectieve geluidmeting die in opdracht van de gemeente is uitgevoerd door de firma Peutz.
Gezien de ligging mag het geen verbazing wekken dat de voetbalkooi daadwerkelijk een enorme en ook onuitputtelijke bron van overlast is.

De voetbalkooi wordt behalve door grote groepen jonge buurtkinderen, waarvoor de kooi volgens ons oorspronkelijk bedoeld was, bezocht door opgeschoten tieners, losse groepjes studenten, zaalvoetbalteams in uit- en thuisshirts, voetballende brandweerlieden, fitnessclubjes die naast matjes, bokshandschoenen en gewichten ook hun eigen muziek meebrengen, kinderdagverblijven, groepen toeristen en sinds kort door puppytrainers met klanten en hun coronapups, waardoor wij behalve in het weekend als de kindertjes vaak al om half 8 's ochtends de kooi betreden en ons uit de slaap halen, nu ook op doordeweekse dagen regelmatig gewekt dan wel bij het ontbijt gestoord worden door een koor bestaande uit luid keffende hondjes.
Overigens slapen wij noodgedwongen al jaren met gesloten ramen en dichte ventilatieroosters. Dus daar kan het niet aan liggen.

Dagelijks worden wij vele uren blootgesteld aan gejoel, geschreeuw, psychotisch gekrijs en onderlinge scheldkanonnades van de gebruikers van de kooi.
Woorden als tyfuslijder, kankerhond, kankerjood en verder alle andere denkbare variaties op kanker als scheldwoord, hoerenmoeder, ik neuk je moeder, loser, vuile homo, kortom een arsenaal scheldwoorden en kwalificaties waar de honden geen brood van lusten vliegen ons met enige regelmaat om de oren.
Wij moeten het allemaal aanhoren, naast het indringende gedreun van ballen die de doeltjes dan wel de constructiepalen van de voetbalkooi keihard raken.
Omdat de voetbalkooi groot is en niet op een open plein maar op een min of meer verscholen plek staat komen ook kinderen en opgeschoten jeugd uit de omliggende buurten hiernaartoe. Deze voetbalkooi is voor hen een erg aantrekkelijke plek waar hun buurtvaders en buurtmoeders geen zicht op hebben.
Het zijn dus lang niet altijd de kinderen uit de Helmersbuurt die voor onze ramen en deuren een balletje dan wel rotzooi komen trappen.

Op mijn talloze wandelingen door Amsterdam ben ik nergens een kooi op een ongelukkiger plek tegengekomen.
Enfin, u kent de situatie hier.

Het betreft een voetbalkooi van 200 m2 die op minder dan 6 meter van de gevel van onze woningen is geplaatst.
Niet 16, niet 26, niet 36 maar 6 (=zes) meter!
Bovendien is de omgevingsakoestiek op zijn zachtst gezegd zeer ongelukkig. Zeg maar hondsberoerd en kakofonisch luid.
Daarbij is de voetbalkooi niet afsluitbaar waardoor deze in theorie 24 uur per dag (dus ook 's nachts) kan worden gebruikt.
Uitgerekend vannacht (de nacht van vrijdag 4 op zaterdag 5 juni) heb ik om ongeveer 00.15 uur geprobeerd om een luidruchtig groepje van zes in de leeftijd van 16 tot 18 jaar weg te sturen. Deze heren waren rond middernacht de kooi ingegaan voor een potje voetbal en weigerden te vertrekken. Na te zijn bespot, uitgescholden en bedreigd ben ik knarsetandend en kokend van woede afgedropen en naar binnen gegaan.
Zelf wonen wij op de bovenste verdieping maar bij onze benedenbuurvrouw speelt de ellende zich op enkele luttele meters van de ramen af.
En wat doe je dan? Wat kun je in zo 'n geval doen?
De politie bellen heeft geen zin. Die komen niet of als je geluk hebt uren later als de vogels zijn gevlogen.
Dit voorbeeld uit de praktijk toont eens te meer aan dat op deze plek geen voetbalkooi behoort te staan.
Wij zijn het spuugzat om bijna iedere avond als politieagent te moeten optreden en daarbij te worden uitgescholden en verhuisadviezen te ontvangen enkel en alleen omdat de gemeente al jaren verzaakt en de bewoners die overlast ervaren nog steeds niet voldoende serieus neemt en wel beschouwd aan hun lot overlaat.
Wij zijn als bewoners aan de wolven overgeleverd en daar moet een einde aan komen en wel zo snel mogelijk.
Gebleken is dat borden om mensen na 21 uur uit de kooi te weren niet helpen. En dat de handhaving faalt.
Gelegaliseerde overlast tot 21 uur is gezien de omgevingssituatie en locatie van de voetbalkooi hoe dan ook absurd.
Laat staan overlast op latere tijdstippen.
En dan nog zijn er vaders en moeders die bij de gemeente durven aankloppen om de sluitingstijd van de voetbalkooi te verplaatsen naar 22 uur.
Hoewel deze mensen op de hoogte zijn van de klachten weigeren zij pertinent om rekening te houden met om- en aanwonenden van de voetbalkooi.
Sommige ouders instrueren hun kinderen om na 21 uur in de voetbalkooi te blijven of om de kooi na dat tijdstip te betreden. Als een vorm van protest.
Andere ouders vinden het kennelijk prima dat hun kinderen veelvuldig op bellen drukken, op deuren bonken, tegen ramen spugen, door de groenperken ploegen en meer van zulks.
Deze kinderen mogen door ons niet worden aangesproken op hun gedrag en worden door hun ouders niet gecorrigeerd maar aangemoedigd.
Het is een grof schandaal.
Wij geloven dan ook niet in die zogenaamde gedragsverandering waar de gemeente nu op aan schijnt te sturen.
Dat gaat niet lukken en het is er te laat voor.
Wat wij wel willen is dat wij op korte termijn op zijn minst een deel van de oorspronkelijke rust in onze woonomgeving terugkrijgen.
Onze bewonerscommissie is ondertussen al vele jaren in overleg met het stadsdeel.

Na al die jaren van praten, mailen, appen, vruchteloos vergaderen en toenemende frustratie is het nu wel eens tijd voor concrete stappen.
Alle mogelijke argumenten zijn wel nu zo ongeveer uitgewisseld. Wij verlangen van de gemeente dat zij in actie komt.

In 2014 heeft er een herinrichting van de strook plaatsgevonden.
De ontwerpgroep heeft destijds allerlei voorstellen gedaan waarbij meer ruimte zou komen voor groen. Er zou ook een groene afscheiding komen bij de woningen van het Jeltje de Bosch Kemperpad om te benadrukken waar de openbare ruimte van het postzegelpark eindigt en een andere ruimte wordt betreden. En zo waren er meer voorstellen waarvan uiteindelijk in de definitieve uitvoering van het postzegelparkje niets meer is terug te zien.
Al in 2011 was de overlast in de openbare ruimte voor onze woningen bij de gemeente bekend.
Er is toen door de gebiedsmakelaar over deze kwestie een buurtbijeenkomst georganiseerd met een groep bewoners van het Jeltje de Bosch Kemperpad.
Ook in het ontwerpplan van 2013 wordt aan de overlast gerefereerd en er is in die tijd ook gesproken over alternatieve plekken voor de voetbalkooi.
Desondanks is de voetbalkooi bij de herinrichting op precies dezelfde plek blijven staan omdat een aantal mensen uit de Nicolaas Beetsstraat geen overlast wilde ervaren en de voetbalkooi niet vanuit hun woningen wilden zien.
Hoe treurig is het dat het stadsdeel haar oren volledig heeft laten hangen naar de wensen van een paar buurtbewoners, die kennelijk wel de juiste lijntjes naar de politiek en ambtenarij hebben om zaken van eigenbelang snel voor elkaar te krijgen. In dit geval ten koste van een groep bewoners die daardoor direct aan of op slechts enkele meters van een voetbalkooi bleven wonen.
Daarbij dient te worden opgemerkt dat de voetbalkooi uitgerekend veelvuldig wordt gebruikt door de kinderen van mensen die de kooi zelf niet vanuit huis kunnen en willen zien en er al helemaal de overlast niet van ervaren.
Hoe krom is dat.
We zijn nu 10 jaar verder en de overlast is alleen maar toegenomen. Het probleem is niet kleiner maar vele malen groter geworden.
Wij eisen als bewoners dat deze door de gemeente gecreëerde, volkomen scheve situatie op een zo kort mogelijk termijn wordt rechtgezet.
Gezien de toenemende overlast die wij voor onze woningen ervaren van de lawaaistrook (het postzegelparkje) is dat geen onredelijke eis.

Feitelijk zijn wij bij de herinrichting van de strook slachtoffer geworden van een petitie in de Helmersbuurt waardoor wij de zeggenschap in onze directe woonomgeving volledig zijn kwijtgeraakt. Destijds hadden wij dat als bewoners maar te slikken. Inmiddels voelt het voor velen hier als stikken.

Voor de passant die er op een mooie zomerse dag op aanloopt lijkt het postzegelparkje misschien een idyllische plek, maar in de alledaagse werkelijkheid is de lawaaistrook voor veel bewoners een reden om zich met gesloten ramen, deuren en ventilatieroosters af te zonderen in hun woningen. Tuinen en balkons kunnen op mooie en minder mooie dagen vaak niet meer op een normale manier worden gebruikt.
Sommige bewoners raken overspannen en worden ziek.

Dat kan niet de bedoeling zijn.

Omdat (het gebruik van) de voetbalkooi objectief aantoonbaar voor verreweg de meeste overlast zorgt, willen wij als bewoners eerst en vooral inzetten op verwijdering en verplaatsing van de voetbalkooi.
Er zijn prima alternatieve plekken in de buurt.
Relatief open plekken op pleinen, waar het geluid gemakkelijk weg kan en de akoestiek zich veel beter leent voor een voetbalkooi dan hier, pal voor onze gevel. Plekken bovendien waar de voetbalkooi zich op 5 tot 6 keer en zelfs 8 tot 9 keer grotere afstand van de dichtstbijzijnde gevels bevindt dan bij ons.
Voor de kinderen op slechts geringe loopafstand en qua verkeer zonder extra gevaarzetting.
Zo moeilijk is het allemaal niet.

Het een kwestie van rechtvaardigheid, bereidwilligheid en lef.
Lef in de zin dat de gemeente Amsterdam het eerder in november 2020 aangekondigde voornemen tot verwijdering en verplaatsing van de kooi naar een andere plek omzet in beleid en deze rigoureuze stap verdedigt tegenover een groep fanatieke buurtouders die niet aan de voetbalkooi wonen, wel het hoogste woord hebben en die op alle mogelijke manieren dwarsliggen waardoor iedere poging om tot een bevredigende oplossing te komen bij voorbaat gedoemd is te mislukken. Verdedigen desnoods tot de rechter aan toe.

Wij begrijpen heel goed dat verplaatsing van de voetbalkooi niet geheel zonder slag of stoot zal verlopen. De gemeente heeft de afgelopen jaren kostbare tijd verspild door de vele klachten over de voetbalkooi van aan- en direct omwonenden niet serieus te nemen. Daardoor zien ouders en kinderen uit omliggende straatjes de kooi voor onze woningen nu als een verworven recht.
En dat is het natuurlijk niet: het is een verworven onrecht.
Er zal een groep ouders zijn die in opstand komt omdat de voetbalkooi wordt verplaatst en weer anderen zullen waarschijnlijk niet blij zijn met de komst van een voetbalkooi. Bij voorbeeld omdat zo 'n kooi ten koste gaat van een deel van de groenvoorziening. En daar hebben wij op zich begrip voor.

Maar de gemeente kan het verdwijnen van groen niet als argument gebruiken om onze wens (lees: eis) tot verplaatsing van de voetbalkooi te frustreren.
De meeste pleinen in Amsterdam zijn hun oude luister en groenfunctie kwijtgeraakt en zijn in plaats daarvan vol geplempt met voetbalkooien, wipkippen en andere speeltoestellen. Voetbalkooien en andere speelvoorzieningen worden door de gemeente Amsterdam dus wel degelijk verkozen boven groen en grote open pleinen zijn daarbij de meest geëigende plekken voor voetbalkooien van formaat. Smalle stroken in de openbare ruimte voor woningen, waarbij de voetbalkooi nog net niet maar wel bijna in de huiskamer van bewoners komt te staan, zoals bij ons het geval is, zijn dat in ieder geval niet.

Overigens zouden wij het een uitstekend plan vinden als de open plek die bij verwijdering van de voetbalkooi vrijkomt een groene bestemming krijgt.

Wij zijn als bewoners niet principieel gekant tegen speelvoorzieningen voor kinderen, integendeel zelfs, maar waar het in dit specifieke geval om gaat is:

1) dat de voetbalkooi op een bijzonder ongelukkige, uitermate ongeschikte plek staat.
Op minder dan zes meter van onze gevel en dat in combinatie met een qua decibellen ontoelaatbare omgevingsakoestiek. Het geluidsrapport van de firma Peutz spreekt daarover boekdelen.
2) dat onze woningen direct grenzen aan het postzegelparkje *also known as* de lawaaistrook waardoor ons woongenot door het intensieve gebruik en de almaar toenemende drukte mettertijd toch al steeds verder onder druk is komen te staan.

3) dat het gros van de bezoekers alleen maar de lusten heeft van het postzegelparkje en de bewoners alle lasten. De verhoudingen zijn compleet zoek.

De emmer is vol. Het is genoeg geweest.
Wij laten ons niet langer als makke schapen door zowel gebruikers als de gemeentelijke instanties opzij duwen.
Wij verzoeken de gemeente in te zetten op een eerlijker verdeling van de lasten en in het verlengde daarvan: op verwijdering van de voetbalkooi.
In het uiterste geval zijn wij bereid met het geluidsrapport, de uitkomsten van het WOB-verzoek en alle andere correspondentie van de afgelopen jaren die wij in handen hebben de juridische weg te bewandelen om de gemeente ertoe te dwingen in beweging te komen. Als het om netwerken gaat hebben ook wij onze lijntjes en indien nodig zullen wij de publiciteit niet schuwen.
Wij hopen nog steeds dat dat allemaal niet nodig is.

Wij vragen aan de bestuurders om daadkracht en lef te tonen en de voetbalkooi zonder omwegen en op de kortst mogelijke termijn naar een andere plek in de buurt te verhuizen. Aan deze verplaatsing mogen niet nog eens jaren van eindeloze, stroperige processen voorafgaan die veel bewoners tot wanhoop drijven.
Er zijn een paar alternatieve plekken voorhanden dus verplaatsing van de kooi kan relatief snel worden geregeld.

De verplaatsing van de voetbalkooi valt volgens ons heel erg goed uit te leggen.
Ouders zijn op de hoogte van onze klachten en wie zelfs na het lezen van het geluidsrapport nog steeds niet wil inzien dat de huidige plek van de voetbalkooi volkomen ongeschikt is, laat een totaal gebrek aan empathie zien, heeft erg weinig gevoel in zijn of haar donder of is een pure egoïst. Deze mensen gunnen wij van harte dezelfde drukbezochte voetbalkooi maar dan geplaatst pal voor of liever nog tegen hun eigen gevel.

Ouders, kinderen en andere gebruikers die zich tegen verplaatsing van de voetbalkooi verzetten, zouden wij dan ook de volgende vragen willen voorleggen:
1) mag de kooi bij jullie voor de deur, op een paar meter van jullie gevel worden geplaatst? Zouden jullie een dergelijke plek accepteren?

2) als het antwoord NEE is - Waarom vinden jullie het dan kennelijk de gewoonste zaak van de wereld dat er bij ons een enorme voetbalkooi pal aan de gevel staat?
Denk daar nog maar eens over na.

Om alvast een beetje aan het idee te wennen en om het allemaal wat gemakkelijker en inzichtelijker te maken hieronder twee uitstekende alternatieve plekken voor de voetbalkooi. De gemeente zal echt met heel goede, steekhoudende argumenten moeten komen in het geval zij beide locaties afwijst.

Voor de mensen met een Apple pc of laptop zijn de plattegronden als bijlage meegestuurd. Ik heb begrepen dat ze anders niet zichtbaar zijn.

Alternatief 1

De voetbalkooi wordt verplaatst naar het Nicolaas Beetsplantsoen:

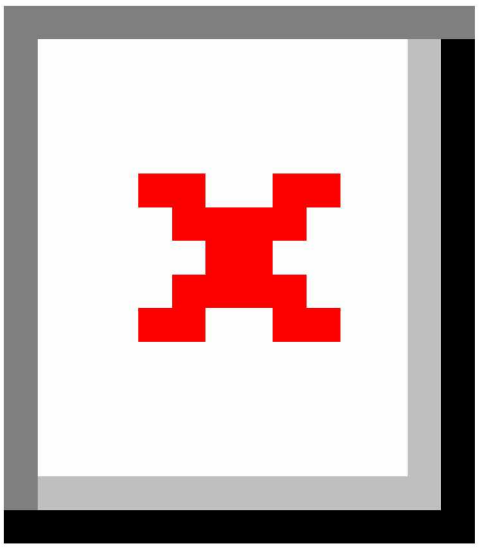

Op de plattegrond is de voetbalkooi (20 x 10 meter) op de juiste schaal ingetekend.
Bij een kooi op de ingetekende plek kunnen de moestuintjes blijven, maar zal ten minste een van de groenperken moeten wijken of van vorm veranderen.
De afstand van de voetbalkooi tot aan de woonblokken aan weerszijden is hier 34 respectievelijk 35 meter. De afstand tussen de voetbalkooi en woningen van de Jacob van Lennepkade aan de overkant van het water bedraagt ongeveer 42 meter.

Een bijkomend voordeel is dat het hier een zeer open plek betreft waar het geluid naar alle kanten weg kan.

Bovendien staat de kooi op zeer geringe loopafstand (op circa 200 meter) van de huidige plek en zit het qua verkeersveiligheid op de looproute van de kinderen ook wel snor. Het voetbalpleintje achter de school (waar veel klachten over zijn) kan met de komst van de voetbalkooi een andere bestemming krijgen. Bewoners daar zijn er dus ook zeer mee geholpen.

Kortom, in vele opzichten is dit de ideale plek voor een voetbalkooi van 200 m2.

Alternatief 2

De voetbalkooi wordt verplaatst naar het WG-plein.
Naast het basketbalveld is nog voldoende ruimte. Zie de ingetekende kooi (met een oppervlakte van 200 m2) op de plattegrond.

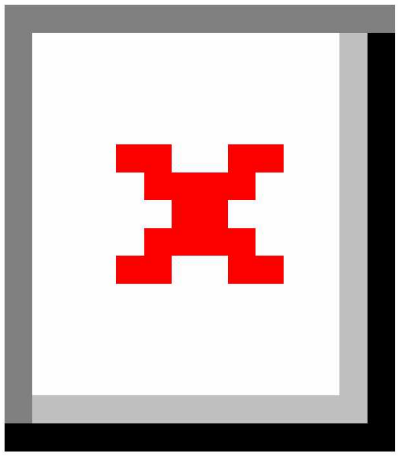

Alternatief is om de plek die nu basketbalveld is een multifunctionele bestemming te geven zodat er zowel gevoetbald als gebasketbald kan worden.
Er zijn dus meerdere mogelijkheden.
Een bijkomend belangrijk voordeel van het WG-plein is dat er grotendeels bedrijfsruimte en ateliers omheen liggen.

De afstand van de voetbalkooi (zoals ingetekend op de bijgeleverde plattegrond) tot de woningen is hier aan weerszijden meer dan 50 meter.

Ook in akoestisch opzicht is deze plek redelijk gunstig. Voor de kinderen is ook hier de loopafstand gering en de looproute qua verkeer erg veilig.

Omdat het plein nu al voor sport en spel is ingericht is verplaatsing van de voetbalkooi naar het WG-plein een voor de hand liggende optie.
Natuurlijk zal niet iedereen blij zijn met de komst van een voetbalkooi. Toch zal de pijn op de een of andere manier moeten worden verdeeld.
Onze strook leent zich niet voor twee jeu-de-boules banen, een klimboom, een borrelplek, een tafeltennistafel, een kinderspeeltuintje én een voetbalkooi die qua vierkante meters vijf keer groter is dan de woninkjes waar hij aan grenst.
De strook voor onze woningen is te smal en de ruimte bij ons voor de gevel is hoe dan ook veel te krap voor een voetbalkooi.
De akoestische problemen zijn en blijven ook met noodgrepen onoplosbaar.
Wij nemen als bewoners geen genoegen met welk plan of welke schets dan ook waarbij de voetbalkooi op de strook voor onze woningen blijft staan.
Daarnaast zal er serieus moeten worden gekeken of en hoe het postzegelparkje anders kan worden ingericht, waarbij niet in de eerste plaats wordt gekeken naar de behoeften van de gebruikers maar eerst en vooral rekening wordt gehouden met de bewoners.
Wij gunnen iedereen, groot en vooral klein, veel sport- en spel- en speelgenot. Maar niet als dit geheel en al ten koste gaat van ons eigen woongenot.

De eindvraag is of de gemeente bereid is om de vele omwonenden die overlast van de voetbalkooi ervaren tegemoet te komen of dat zij nietsontziend blijft volharden in het stelselmatig bevoordelen en beschermen van de belangen van de gebruikers. In dat laatste geval weten wij wat ons te doen staat.
De gemeente is aan zet.

Met vriendelijke groeten,

10.2.e

Bewoner van Amsterdam Oud-West omgeving Overtoom sinds 1961
Huidig woonadres: 10.2.e